

Sygn. akt I C 1202/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Sędziowie:	---
Protokolant:	Małgorzata Więcek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2014 r. w L.

sprawy z powództwa

(...)

przeciwko

P. D.

roszczenia z umów bankowych

powództwo oddała.

Sygn. akt: I C 1202/13

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 29.01.2014 r.

Pozwem z dnia 14.06.2013 r. Powód (...)z siedzibą we W.wystąpił przeciwko P. D. o zapłatę 28.268,91 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14.06.2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie.

Postanowieniem z dnia 22.08.2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.09.2011 r. doszło do zawarcia pomiędzy powodem a (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. zwaną dalej Bankiem, umowy sprzedaży wierzytelności na podstawie której Bank sprzedał na rzecz powoda wierzytelności wraz z wszelkimi zabezpieczeniami wymienionymi w załączniku nr 1 do umowy i wszelkie inne prawa z wierzytelnościami o zabezpieczeniami związane, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i kary (k. 17 i ns).

Pismem z dnia 14.10.2011 r. pozwany został zawiadomiony przez Bank o dokonaniu przelewu wierzytelności (k. 25), zaś pismem z dnia 30.04.2013 r. pozwany został wezwany do zapłaty (k. 26)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda.

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nabył od Banku prawa do wierzytelności wobec zdefiniowanych w umowie dłużników. Z załączonych przez powoda umów nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie zbyte. Na podstawie załączonych przez powoda dokumentów nie można stwierdzić, iż Bank zawarł z pozwanym jakąkolwiek umowę.

Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Bankowi w stosunku do pozwanego.

Równocześnie należy zauważyć, iż powód nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego z jakiego konkretnie tytułu dochodzona jest przez niego kwota objęta pozwem. Jednym dokumentem przedstawionym przez powoda jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego.

Stosownie do przepisu art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Powyższe oznacza jednak jedynie to, że Powód wystawił dokument, z którego treści wynika istnienie wierzytelności, natomiast brak jest potwierdzenia, iż jest to wierzytelność wobec pozwanego, która jest przedmiotem niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił istnienia roszczenia Banku wobec pozwanego.

Wobec zaś nie udowodnienia, iż Bank miał wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z umowy, nie mogło nastąpić skuteczne zbycie tej wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 510 § 1 k.c. przesłanką skutecznego przeniesienia wierzytelności na nabywcę jest istnienie tej wierzytelności i przysługiwanie tej wierzytelności zbywcy (nemo plus iuris in alium transfere potest quam ipse habet). Z powodu bezskuteczności umowy przelewu zawartej między Bankiem a pozwanym, nie nastąpił skutek w postaci przeniesienia wierzytelności – art. 510 § 1 k.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji.